

[Hartel.]

gerne en Opgæld for at faa andres Importret, og derfor bliver Sofaimportøren et fast Tilbehør til hele Valutasystemet.

Hvis der blev Tale om en 10 pCt.s Opgæld eller en gratis Overdragelse, hvad der ogsaa har været nævnt her, saa vilde det alligevel i det store hele gaa paa samme Maade: at Varerne ikke vilde billiggøres for Forbrugerne. Der vilde maaske blive noget færre Overdragelser, men Monopolgevinsten vilde fortsat bestaa, og de, som har Attester — enten de nu køber dem eller faar dem i første Omgang —, vilde uforandret skumme Fløden. Det hele bliver lige saa langt, som det er bredt, man kan sætte „ølse“ for og „ølse“ bag, Pølsen beholder dog sin Smag. Det er den nødvendige Følge af disse kunstige Indgreb. Et saadant kunstigt System vil medføre en Række pro forma Arrangementer mellem Købere og Sælgere, saaledes at ethvert Forsøg — saaledes som det har været skitseret her af den højtærede Handelsminister — paa at regulere disse Forhold i det lange Løb vil vise sig at være ganske omsonst.

Naar Spørgsmaalet er blevet særlig aktuelt i denne Omgang, skyldes det forskellige Forhold. Den højtærede Handelsminister var selv inde paa det, idet han sagde, at det var særlig, efter at Krigssituationen var indtraadt, at det var blevet saaledes. Og det ligger for det første i, at denne Tildeling efter en halvvaarlig Plan, som er forudset i Valutaloven, ikke kan opretholdes. Det er jo ikke mere end 2 smaa Maaneder siden, vi havde denne Sag til Behandling i dette høje Ting, og jeg advarede da paa det mest indtrængende Ministeren imod at lade det blive staaende i Loven, at denne halvvaarlige Plan var en ufravigelig Forudsætning for Tildelingsystemet, idet jeg sagde, at dette kunde ikke opretholdes. Det blev imidlertid staaende, Ministeren benyttede sin Magt og Flertallet til at gennemføre det, men ikke des mindre respekteres det ikke og *kan* ikke respekteres.

Saa er Forholdet yderligere det, at en Række forudseende Købmænd har, maaske allerede før Krigen begyndte, købt billigt, Indkøb, som det vil være meget ubehageligt nu at skulle annullere, fordi de ikke har Valutaattester til dem, navnlig fordi Varerne er steget stærkt i Mellemtiden. Og saa siger de til sig selv: Vi maa hellere afgive en stor Del af vor Gevinst til en Sofaimportør, naar vi saa kan bevare vor Kontrakt med den udenlandske Sælger og derved gennem bevare den købmandsmæssige Ge-

vinst, som der var paa vort Indkøb. Og saa kommer der en anden til, som i og for sig ikke fortjener det, og faar altsaa en vis Andel i denne Gevinst.

I øvrigt hænger hele Forholdet vel ogsaa sammen med dette, at Ny-Importører anerkendes med for smaa Beløb. Jeg tillod mig under Valutalovens Behandling her i dette høje Ting den 13. December i Fjor at fremsætte en Bemærkning herom — den findes Sp. 1741; jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse gerne citere et Par Linier:

„Hvad angaar Spørgsmaalet om Ny-Importørerne, som er berørt her, er det vel en af Skaderne, at disse Ny-Importører faar tildelt saa smaa Kvantiteter, at de praktisk talt hverken kan leve eller dø af det.“

Det er netop Forholdet, og derfor søger de — naar de ikke selv kan faa direkte Anvisning paa Monopolgevinsten — dog at faa en Del af den ved at betale ham, der har selve Monopolet, noget for at overdrage en Del af det til sig.

Det er jo ikke let at blive anerkendt som Ny-Importør, ja, saa vidt jeg kan forstaa, er der ikke engang Adgang til at diskutere det Grundlag, hvorpaa eventuel Afvisning finder Sted. Det ærede Medlem Hr. Prieme var inde paa Spørgsmaalet under Forhandlingerne den 13. December. Han udtalte her — det staar Sp. 1724 —, at Ny-Importører anerkendes, naar den nødvendige faglige Uddannelse er til Stede, og naar Ansøgeren besidder den nødvendige Kapital. Men det er jo saaledes, at naar nu en saadan Ny-Importør faar sin Sag til Behandling, saa faar han ikke at vide, paa hvad Grundlag han eventuelt er blevet afvist som Ny-Importør. Jeg har for nylig læst en Paastand derom i en Diskussion i „Børsen“, som har fundet Sted i Slutningen af Januar — Begyndelsen af Februar om disse Spørgsmaal, og jeg har ikke set den modsagt, hvilket jeg finder er meget beklageligt, da det er en ret vigtig Udtalelse af en Mand, som i sin Tid søgte om Adgang til at blive Ny-Importør. Nuværende Grosserer Erik Jeppesen, som er Medlem af Bestyrelsen i Kolonial-Grossistforeningen, er blevet afvist gentagne Gange og, som han nu hævder, som Følge af en Erklæring, hvis Indhold var urigtigt, til Trods for at Erklæringen var afgivet af en af de Brancheforeninger, som det drejede sig om.

Jeg beklager meget, at jeg ikke har set noget Dementi af dette Forhold, idet det vilde være meget beklageligt, om Sagen